

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Slovenska šola

v Gorici.

Znano je, da je c. kr. deželni šolski svet pod predsedstvom viteza Rinaldinija meseca novembra leta 1895 določil edini javni slovenski ljudski šoli v Gorici, ki naj bi služila slovenskim otrokom iz vsega mesta, prostore na skrajni periferiji predmestja Št. Roka ob mestni meji proti Št. Petru. Italijani so si roke meli, ko so videli, kak tok je vzela zadeva slovenske šole v Gorici; Slovenci so se pritožili na vse strani; ali do zdaj še vedno zastoj.

Letos je bila vložena na c. kr. deželni šolski svet nova prošnja, katero je podpisalo nad 600 slovenskih roditeljev in varuhov, navedši imenom nad 1300 otrok, ki so bili podvrženi šolski dolžnosti v preteklih petih letih, kar da povprek po 900 otrok na leto, za katere prosijo potrebne šole. Prošnja se glasi:

„Veslavni c. kr. deželni šolski svet za pokneženo grofijo goriško in gradiško v Trstu.

Podpisani v mestu goriškem stalno bivaajoči roditelji šolski dolžnosti podvrženih otrok, ki se prištevamo slovenski narodnosti, ter podpisani varuhi, ki zastopamo slovenski narodnosti pripadajoče, šolski dolžnosti podvržene goriške otroke, se sklicujemo na člen 19. državnega temeljnega zakona z dne 21. decembra 1867, drž. zak. št. 142, kateri določa, da v deželah, v katerih biva več narodov, se morajo javni učni zavodi tako urediti, da vsak teh narodov dobi potrebna sredstva za izobraževanje v svojem jeziku, ne da bi bil siljen učiti se drugega deželnega jezika, in na določbo § 1. zakona z dne 6. maja 1870 dež. zak. št. 30, da javna ljudska šola se mora ustanoviti povsod, kjer biva v enem kraju ali v več eno uro naokoli raztresenih krajih, selih ali posameznih hišah po petletnem povprečnem računu najmanj 40 šolski dolžnosti podvrženih otrok, ter zahtevamo, opiraje se na svojo izjavo, da smo slovenske narodnosti, in

na omenjena dva zakona, da naj c. kr. šolska oblast ustanovi na primeren, brez velike težave in brez nevarnosti dostopnem kraju v mestu goriškem javno ljudsko šolo s slovenskim učnim jezikom s tolikimi razredi in tako urejeno, kakor zahteva zakon z ozirom na petletno povprečno število naših v šolskih letih 1899/00 do 1903/04 šolski dolžnosti podvrženih v Gorici stanujočih otrok; kajti obstoječa štirazredna javna ljudska šola s slovenskim učnim jezikom v oddaljenem predmestju Št. Roku je toliko, kakor da je ni, ker je našim 6 do 12 letnim otrokom le z veliko težavo in z nevarnostjo za zdravje in življenje dostopna, večini njih pa radi oddaljenosti, ozkih ulic, velikega prometa ljudi in živine in slabih potij celo nedostopna, kar priča najboljše dejstvo, da ta šola v svojem desetletnem obstoju ni imela povprečno nad pet učencev na leto, izvzemši ono srečno leto 1898/99, ko je bila eksekutivnim potom nastanjena v prostorih na primeren kraju — ko ni mogla sprejeti vseh otrok, ki so se oglasili za sprejem — dasi je v Gorici slovenskih šolski dolžnosti podvrženih otrok za dve taki šoli. C. kr. šolska oblast naj nam ustanovi potrebne ljudske šole na primeren krajih v mestu goriškem, in ona šola v predmestju šenttroškem postane tako nepotrebna kakor je nepotrebna.

Sopodpisance in soprošilce, gospode: dr. Franca Pavletiča, odvetnika in posestnika v Gorici, Josipa Hrovatina, nadučitelja v p. in posestnika v Gorici, Jakoba Čebularja, c. kr. profesorja v p. in posestnika v Gorici imenujemo s tem za naše zastopnike, ter jih pooblašamo, da to našo prošnjo obširneje razvijejo in utemeljijo ter predložijo pristojni šolski oblasti, da nas, kjerkoli treba, posebno pri vseh komisijah in ogledih na licu mesta, zastopajo, da vlagajo v našem imenu prošnje, pojasnijo, dokazuje, utoke in pritožbe, dokler ne bo ta naša prošnja

in zahteva rešena v zmislu zakona v korist šoli in našim otrokom.

Veslavni c. kr. deželni šolski svet naj usliši blage volje našo nujno prošnjo, naj se usmili ljudstva, hrepenečega po nauku in omiki, ki mora že dvajset let plačevati zasebne šole in šolnino, ako hoče, da se njegovi otroci deležijo šolskega pouka, katerega jim je občina dolžna; naj zabrani, da bi narodna zavist in nestrpnost pod krinko postavnosti še dalje odtegovala goriškim Slovincem dobroto javnega ljudskošolskega pouka, do katerega imajo pravico po državnem in deželnem, kakor tudi po naravnem in božjem pravu.“

V prošnji navedeni pooblaščenici so sestavili obširno, s postavnimi razlogi podprto prošnjo ter izročili jo meseca junija c. kr. deželnemu šolskemu svetu, od katerega je odvisna nadaljna usoda slovenskega šolstva v Gorici. Imena pooblaščenec so nam porok, da ti zastopniki slovenskih roditeljev in slovenskih otrok ne pustijo več težave izpred oči; marveč da jo bodo poganjali in krepko zagovarjali, dokler ne pride do postavne rešitve. Slovenski roditelji naj ostanejo stanoviti v svojih zahtevah in naj krepko podpirajo svoje zastopnike.

Govor

poslanca Povšeta o trgovinski pogodbi z Nemčijo o priliki dotične razprave v državnem zboru.

Visoka zbornica! Govoriti hočem k temu zelo važnemu predmetu, kolikor mogoče, kratko. Vendar naj mi bo, kot poljedelcu dovoljeno, govoriti popolnoma odkrito k predlogi, ki je silno važna za avstrijsko poljedelstvo.

Oglejmo si predlogo s čisto poljedelskega stališča in tako jo moram obravnavati kot zastopnik popolnoma agrarne dežele in tudi kluba, v katerem moramo agrarci čuvati interese poljedelstva.

Ako si ogledam pogodbo z Nemčijo in jo primerjam z doslej veljavnimi, potem moram odkrito priznati, da so

— No, no, dejal je Smodin, ne boji baba.

— Ti ne veš, kako je pri meni, ti ne veš.

— Le pusti, le; bo že boljši.

— Nič ne bo boljši, obe sti ednaki; stara in mlada. — No, pa zapojva še eno.

Pevajoč sta prišla do vrha in tu sta se ločila. Koren je lezel počasi proti domu, kimal je z glavo in govoril nerazločne besede. —

Tačas je nekdo stal pod oknom Korenove Pepce. Ona je slonela na oknu in govorila z onim spodaj; bil je Tone. — No, stari je bil pa danes hud, dé on.

— Jezil se je na te. Zakaj ga pa dražiš?

— Kedo ga draži? Jaz veljam toliko kot on. Ali misli, da bo prišel baron po te?

Ona ni odgovorila nič.

— Ne pride, pa ne pride. Še jaz bom predober. Hm, hm, ali se poznamo.

In zasmejal se je tako pomembno, kakor bi hotel reči, ali te imam na vrvi.

— Sicer pa se stari ni nikoli brigal zate, vedno si imela z materjo opraviti.

nemški agrarci v tem vprašanju avstrijske popolnoma porazili; znali so se ob pravem času organizirati, postati mogočen faktor v Nemčiji in znali so si pridobiti tudi moči napram svoji vladi tako, da mora Avstrija danes skleniti pogodbo, ki gotovo nudi avstrijskemu poljedelstvu mnogo manj, kot dosedanja.

Gospoda moja, že zvišana carina na žito samo, ki je skoro še enkrat višja nam jasno osvetljuje smer novih pogodb.

Omenim na kratko: Carina za pšenico je znašala doslej 3 marke 50 fenigov, sedaj 5 mark 50 fenigov; za rž doslej 3 marke 50 fenigov, sedaj 5 mark; za oves doslej dve marki 80 fenigov, sedaj 5 mark; za koruzo doslej 1 marka 60 fenigov, doslej 3 marke; za ječmen doslej 2 marki, sedaj 4 marke.

To govori tako jasno, da mi o tem ni treba izgubljeni več besedi.

Dosti je, da so se te carine skoro podvojile v času, ko je cena žitu bistveno nižja vsled ameriške konkurence, v času, ko je silno pomanjkanje poljedelskih delavcev, ko jih ni niti za drag denar dobiti; posebno v naših južnejših deželah. (Res je!)

Naj navedem, da moramo v moji ožji domovini, na Kranjskem, plačevati delavce s 3—4 krone na dan. Vprašam: Se bo li še odločil kak poljedelec za pridelovanje žita? In ako govorim tu o žitu kot zastopnik dežele, kjer pridelovanje žita ni najvišja naloga poljedelstva, ampak živinoreja, imam pač dovolj vzroka za to v trenutku, ko bo zmanjšan izvoz omejil tudi pridelovanje žita v teh avstrijskih deželah, ker so cene minimalne. Kaj bo posledica? Te dežele se bodo vsled zmanjšane žitnega izvoza bolj posvetile živinoreji, vsled česar bo pa za naše živinorejce v državi sami nastala konkurenca. Silno pa teže avstrijsko živinorejo tudi živinske carine.

Priznam, da so naši avstrijski posredovalci svojo dolžnost res popolnoma in zvesto izvršili, da se jim je posrečilo, vsaj nezaslišano carinsko postavko v avtonomnem tarifu Nemčije od 18 mark

— Seveda, a danes si ga preveč, zato je zaropotal. Drugič ga pusti v miru; on nama ni nič mari.

— Prav praviš, dejal je on.

Šepetala sta še nekaj časa, ko sta zaslišala za voglom nekaj ropot.

— Kedo pa je tu?

— Stari je, dejala je hči in zaprla okno; Tone je izginil za grmom.

Z ropotom je Koren odprl duri in stopil v kuhinjo. Opetekaje se je šel v sobo, kjer je spala žena. Vstala je in začela jezno govoriti s postelje, češ, kje si bil potepuh in pijanec.

— Kedo je pijanec, kaj?

— Ti, ki drugega ne delaš.

— Molči baba; kedo pa si ti?

— Kaj tebi mari. Jaz že vem. —

Saj pravim, Bog me je kaznoval, da sem tebe vzela. Koliko boljših bi bila lahko dobila.

— Boljših? Sebe glej, baba, sebe! Saj nisi delala drugega kot greh, kar se zavedaš. In kedo je Pepco skvaril, kedo! Kedo je imel otroka v Trstu? Kaj? Ali misliš, da nisem zvedel? Še bo počivala božja roka na tebi in kazni ne bo odšla, če tebi, pa tvojim otrokom ne. Pepco si že pripravila na tako pot.

(Dalje pride.)

LISTEK.

Kazen za greh.

Povest: Spisal Janko Bratina.

(Dalje.)

— Hoj, Koren, tast, pojdi pit.

— Kaj se ti meša, fant?

— Ne, meni ne, a hčer mi boš dal.

— Tebi ne. Le pojdi, jaz te ne rabim.

— Kdo me ne rabi, ti? Ti me ne rabiš?

— Ne — vrag naj te vzame!

— Še rabili me bodete, me bodete, pa recite kar hočete. Prosili me še boste, pa je —

— Kaj, fant, ne delaj se norca!

— Ne delam se, Pepco poprašajte — Pepco. In kolovratil je proti vratom.

Nekateri so se smejali, drugi gledali na Korena, ki je bil blede od sramote in jeze. —

V.

Komaj je oni odnesel pete, že se je Koren postavil za mizo na noge.

— Kje je hudič, kje je?

Jezzen je bil in rdeč v obraz kakor rak.

— Sem ga dajte, da ga zadušim, sem!

— No, potolaži se, dejal mu je sosed Smodin, in ne razbivaj. Saj ga boš lahko

drugi dan. Tacega smrkavca se ja ne boš bal.

— Tako je, vidiš; nič bal. Ti si pameten človek, sem pojdi, pa pij tu pri meni.

— Ej, kaj boš tisto; saj imam sam še za pol litra.

— Nič ne stori. Pij tu pri meni!

Sedla sta potem skupaj. Drugi so se razhajati in pojoč so odšli proti domu. Naša dva pivca sta sedela še dolgo v noč pri slabo brleči sveči, krčmar ju je že gledal po strani in slednjič ju je vendar bacnil na cesto. Koren ga je imel dobršno mero pod klobukom in zaletoval se je sem pa tja. Smodin ga je podpiral za pod pazduho in tako sta krevsala gori v reber. Hubelj je šumel spodaj pod njima, noč je bila lepa in nakrat sta začela prepevati:

Lušno je vince pit,

Lušno je v vas hodit — — —

glas jima je postal hreščeč in hripav.

— Kaj, tisti Tone in moja hči, zarohnel je zopet Koren. Tisti potepuh, tisti —

— Dosti ni vredna tudi moja ne, povzel je zopet besedo. Po stari se je vrgla in sam hudič je v teh babnicah. Spomnil se je svojega zakonskega življenja in začel je jokati.

za 100 kg spraviti nazaj do 8 mark. Toda tudi to je še trdo in težko. In ako tudi se je posrečilo pomiriti nas poljedelce in živinorejce, vendar je moja dolžnost, razviti tu jasno in razločno sliko o tej carinski postavki.

Kot praktičen poljedelec naj navedem en izgled. Pri nas kupčujejo na živinskem trgu po parih. Ako torej vzamemo, da tehta en eksportni vol 7 meter-skih stotov, je plačati od njega $7 \times 7 = 56$ mark, ali po našem denarju 67 kron, od para torej 134 kron.

Menim, da ne pretiravam, ako trdim, da bodo vsled tega na naših živinskih trgih padle cene. (Res je!) Hvaležno pa moramo priznati, da se je našim posredovalcem vsaj toliko posrečilo, da naše prima-blogo sme še upati na uvoz v Nemčijo.

Nič boljše se nam avstrijskim konjerejem ne godi tudi s carino na konje; ta je v resnici enormna, ker znaša celo do 150 mark za eno glavo. Ta carina znaša vsekakor več ko 10 odstotkov vrednosti, in ako pomislim, da je Nemčija doslej vsako leto kupila nad 100.000 glav potem je gotovo naš eksport, posebno plemenitejših konjskih pasem, silno otežkočen.

V nemškem carinskem tarifu je prav evidentna poteza, da na slabše pasme, katere se ne izplača gojiti v Nemčiji, postavljajo nižje carine, da se pa na vse plemenitejše, popolnejše, na vse, kar pomenja res dobiček na poljedelskem in živinorejskem polju, postavljajo izredno visoke carine. (Čujte! Čujte!)

Želel bi le, da bi se ta stran bolj gojila tudi v avstrijski upravi, da bi varovali tudi naše boljše plemenitejše konje.

Nič boljše ni s carino na prešiče, ki znaša sedaj 9 mark na 100 kg žive teže. Sicer se nam dovoljuje v Nemčijo uvoz 80 tisoč prešičev, vendar bodimo odkriti: Ta kontigent bo največ koristil ogrskim veleprodajalcem. In vendar je svinjereja, posebno za one dežele, kjer vlada malo posestvo, kakor v moji ožji domovini, visokega pomena.

Kot primer navajam le, da je v moji ožji domovini na Dolenjskem pri izbruhu gospodarske krize vsled po trtni uši uničenih vinogradnikov marsikoga pred popolnim polomom rešila le svinjereja.

Ravno tako trdo je zadeta po nemški carini tudi naša ovčjareja. Med tem ko je carina poprej znašala eno marko, se je sedaj povišala na 8 mark, torej poosmerila, gospoda moja! to se pravi, pri taki ovirajoči carini je naravnost izključeno še izvažati naše klavne ovce.

In vendar, gospodje, pri današnjih razmerah in pri današnjem dragem delu se tudi ovčja reja ne sme podcenjevati.

Ravno tako trdo smo udarjeni v izvoz naše perutnine. Gospodje vedo iz raznih poročil, da ima Avstrija precejšen izvoz perutnine in jaje. Vidimo pa, da tudi izvoz naše perutnine v Nemčijo ne bo več prost carine, ampak da znaša carina sedaj štiri marke.

Da si poljedelec more napraviti točne sliko, kakšna bo prihodnost pod vlado novega nemškega carinskega tarifa, je absolutno potrebno, da si natančneje ogledamo, kakšen je bil nemški trg za izvoz naše živine.

Ves naš goveji izvoz je v letih 1896 do 1900 znašal poprečno 132.000 glav; od teh je šlo v Nemčijo nad 90% po številu in 92 in pol % po ceni. Ta izvoz se je zamogel držati v kljub groznim policijskim šikanam Nemčije še nekaj let po sklepu sedaj veljavne pogodbe, dokler ni slednjič l. 1897 vsled večnih pritožb, da avstrijski uvoz znaša kugo v Nemčijo, padel l. 1894 od 81 milijonov na 31 milijonov kron, tako da je l. 1897 dosegel najnižjo stopinjo. Potem pa je opaziti v našem živinskem izvozu polahno dviganje in le obžalujem, da je to dviganje zopet v nevarnosti vsled v resnici visoke carine na živino.

V ilustracijo postopanja nemških poljedelcev in tem pokorne nemške vlade naj navedem, kako so znali nemški kme-

tovalci naš prešičji izvoz v nekaj letih takorekoč ustaviti. (Prav res!)

L. 1893, torej kmalu po začetku sedanje pogodbe, smo imeli izvoz prešičev, ki je znašal okroglo število 411.000 kosov, dokler nismo l. 1900 dospeli do 26 komadov. (Čujte! Čujte!)

Nemški agrarci so znali na svojo vlado tako pritiskati, da je odredbe o zaprtiji izvedla strogo in brezobzirno. To dokazuje okolnost, da je naša bilanca v letih 1899 do 1900 trpela za 55 milijonov kron v letnem izvozu samo v tej stvari.

Gospodje! Vprašali me bode: Ni li Nemčija imela povoda zato in ni li dolžnost vas kmetovalcev in avstrijske vlade, storiti vse, da se avstrijske črede ohranijo kuge, in ni li bilo potem prav, da je nemška vlada čuvala svoje živinorejce? Jaz sem prvi, ki je pripravljen priznati, da je avstrijska uprava v zatiranju kuge — opomnim gospode le na zatiranje pljučne kuge — storila res veliko. (Bravo!)

Že desetletja smo neprenehoma imeli pljučno kugo, ki je bila kriva, da so nemški agrarci vedno rekli: Vlada, zapri, avstrijska živina je okužena. Z malimi žrtvami — nič več ko $1\frac{1}{2}$ milijona — je znala avstrijska vlada to kugo popolnoma zatreti, tako da moramo v tem oziru Avstrijo imenovati vzgledno. Vedno zabavljenje na zanašanje kuge iz Avstije ni opravičeno; kajti mi Avstrijci kaj lahko konstatujemo, da se je po nemških plemenskih prešičih zanesla svinjska kuga v Avstrijo.

Morda sem preveč navdušen častilec živinozdravniških razmer v Avstriji, ako rečem, da bi bilo morda bolj pravilno, kritikovati nemške živinozdravniške razmere, ko naše avstrijske. (Pritrjevanje.)

Jaz tukaj ne govorim o nemško ogrskih, ampak o avstrijskih razmerah. Kakor je velikansko zvišana carina na našo živino, tako je Nemčija tudi bistveno zvišala carina na meso. Kajti doslej je znašala carina 15, odslej pa naj znaša 27 mark. Gospodje, to je zopet že skoraj dvojno in pri tem moramo upoštevati, da se je največ našega mesa, nad dve tretjini, izvozilo v Nemčijo. Navajam, da se je l. 1902 izvozilo 102.509 meterskih stotov, od katerih odpade le na Nemčijo 95.787 meterskih stotov. Toda tudi izvoz prekajenega in pripravljenega avstrijskega mesa v Nemčijo je znašal dve tretjini vsega izvoza. Nemčija pa ima v svojem mesoglednem zakonu odredbe, vsled katerih je izvoz svežega mesa in posebno prekajenega izredno otežkočen.

(Dalje pride.)

Politični pregled.

Sklicanje državnega zbora.

„Deutsches Volksblatt“ zatrjuje na temelju zanesljivih informacij, da so vesti o bližnjem sklicanju državnega zbora popolnoma neutemeljene. Dosedaj ni vlada v tem oziru ničesar ukrenila, najbrž skliče pa koncem septembra deželne zbornice. Državni zbor se pa snide pred sredo meseca novembra.

Češi in Slovenci proti Italijanskemu vseučilišču.

Listu „Insbrucker Nachrichten“ poročajo z Dunaja, da se dela med slovenskimi in češkimi državnimi poslanci na to, da se zapreči drugo čitanje vladne predloge glede ustanovitve italijanskega vseučilišča, dokler se ne reši vprašanje o drugih vseučiliščih.

Državni proračun za l. 1906.

Državni proračun za leto 1906 se že tiska ter ga finančni minister predloži parlamentu takoj v prvi seji. Tudi ta proračun izkazuje prebitek, kakor je to že nekaj let pri avstrijskih državnih proračunih. Že lani ni bilo treba za povračilo državnega dolga najemati posojila, temu se je dobil denar iz rednih državnih dohodkov. Vračevanje državnega dolga je določeno na 24 milijonov kron, od teh se je vzelo 7 milijonov iz tekočih dohodkov, dočim bi se 14 milijonov naj priskrbelo potom emisije. Enaka finančna operacija se izvrši tudi leta 1906.

Razmerje med Avstrijo in Italijo.

„Osservatore Cattolico“ se jako pesimistično izraža o odnosajih med Avstrijo in Italijo. Italijo bolj najbolj dejstvo, da je Jadransko morje na veliko sramoto Italiji v resnici avstrijsko; zato

se Avstrija ne more pritoževati, če Lahi mislijo povečati svoje parobrodne zveze. Iredentovce jezi, da je italijanska vlada poslala k vojaškim vajam na Tirolsko veroneškega poveljnika Bisestija, predno ga je avstrijski cesar povabil. Če se trozveza ne obnovi, se bo Italija morala pripraviti na vojsko. „Osservatore“ priobčuje vest iz Rima, da je v laškem vojnem ministerstvu načrt za utrdbo meje proti Avstriji že dogotovljen. Sedaj ga bodo začeli izvajati in sicer z največjo marljivostjo in previdnostjo. Dela bodo dokončana približno v dveh letih.

Ogrski ministri na Dunaju.

Ogrski biro poroča z Dunaja: Ministerski predsednik baron Fejervary se je te dni dolgo časa v palači ogrskega ministerstva razgovarjal z ministrom za notranje stvari, ki je zjutraj dospel iz Budapešte. „Ogr. brz. biro“ poroča z Dunaja: Ministerski predsednik baron Fejervary in minister za notranje stvari Kristoffy sta v soboto ob 11. uri popoldne imela z ministerskim predsednikom Gautschem razgovor. Ministerski predsednik Fejervary in mister Kristoffy sta se ob 3. uri popoldne podala v Budimpešto.

Francoski ultimatum Maroku.

Taillandier je maročanski vladi odposlal ultimatum, v katerem je zahteval popolno zadoščenje za aretovanje Alžirca Bu Mziana. Francoski odposlanec Taillandier in vse oboje odposlanstva so dobili ukaz, naj v določenem času zapuste Fez, ako Maghzen ne ugotovi zahtevam Francije v vprašanju zadoščenja in odškodnine ter ne kaznuje Kaida, ki je ukazal Bu Mziana aretovati.

Spor med Švedsko in Norveško.

Listi poročajo, da se je odločil kralj Oskar dovoliti princu Karolu Bernadottu, da sme zasesti norveški prestol. Kralj se je odločil za to, ker se boji, da sicer postane norveška ljudovlada. V Karlstadu so te dni zopet zborovali zastopniki Norveške. Na Švedskem so se pričele te dni volitve v drugo zbornico, ki bodo trajale celi mesec.

Zapuščina kralja Aleksandra.

Glasom privatnih informacij iz Biarritz, je bila kraljica Natalija obveščena, da ostaja zanj iz zapuščine njegovega sina Aleksandra še 6 in pol milijonov frankov.

Turki prestopajo bolgarsko mejo.

Turčija se zopet pripravlja, da z vojniki zasede bolgarsko mejo. Sploh se mnogo govori o vojski med Bolgari in Turki. Toda Bolgari se sami izogibljejo vojski, ker bi se utegnili za nje jako nesrečno končati. Turki pa le izzivljajo Bolgare. Tako so zadnji čas večkrat turški vojniki prestopili bolgarsko mejo in nadlegovali bolgarske državljane.

Osemsto ustašev na potu v Macedonijo.

Londonska „Morning Post“ poroča iz Sofije, da je 800 bolgarskih in macedonskih ustašev stranke Borisa Sarafova odpotovalo iz Sofije ter da nameravajo vdreti v turške pokrajine. Vstaši se živahno pripravljajo na veliko akcijo. Turške oblasti so v skrbeh.

Perzijski šah na Ruskem.

Včeraj je prišel v Petrograd perzijski šah, ki je bil vsprejet na jako slovesen način. Temu obisku perzijskega šaha pripisujejo listi veliko politično važnost.

Volilni red za ruski državni zbor.

Največji zagovornik lažiliberalizma v Avstriji ter vseh krivic, ki se nam Slovanom še vedno dogajajo, glasilo svoje časno najmočnejše državnozbornske stranke na Dunaju, ki je v teku let spravila našo državo v vsakem pogledu do roba prepada, t. j. namreč židovski list „Neue Freie Presse“ na Dunaju, bavi se v svojem nedeljskem uvodniku z volilnim redom za ruski državni zbor. Ta volilni red ni dunajski židinj prav nič po volji, posebno zaradi tega ne, ker bode v novem državnem zboru najštevilnejše zastopan ruski kmetijski stan, ki tvori, kakor dunajski židovski list trdi, 84 od sto vsega ruskega prebivalstva. Torej zaradi tega, ker bode v ruskem državnem zboru najmočnejše zastopan kmetijski stan, ki tvori ogromno večino vsega ruskega prebivalstva, zaradi tega pravimo, je po židovski logiki volilni red za novi državni zbor nazadnjaški in bi bil po ti židovski logiki liberalen le takrat, ko bi dobil stan, ki je v Rusiji največ številen, v državnem zboru najmanj zastopnikov. Seveda je po mnenju dunajske židinj volilni red v Avstriji mnogo liberalnejši, ko prihaja vsled istega v naš državni zbor razmeroma najmanj zastopnikov onih narodnostij, ki tvorijo v državi večino prebivalstva, namreč slovanskih. Vsak razsoden človek bi mislil, da sloni odredba o volilnem redu za ruski državni zbor, ki določuje, da državni uradniki ne morejo biti ljudski zastopniki, na še pre-

cej liberalni podlagi, misleč namreč, da državni uradniki niso popolnoma neodnisi ljudje, ki bi mogli brezobzirno izražati svoje mnenje v ljudskem zastopu. A židovski list „Neue Freie Presse“ trdi ravno nasprotno in pravi, da je volilni red za ruski državni zbor tudi zaradi tega nazadnjaški, ker ne bodo mogli biti izvoljeni za državne poslance državni uradniki. Sploh pa se zdi in je tudi gotovo, da ni ruski volilni red dunajski židinj zaradi tega po volji, ker ni verjetno, da bi na njega podlagi prišlo v ruski državni zbor kaj krivonoscev.

Stalna ruska posadka v Vzhodni Aziji.

Iz Petrograda se poroča, da ostane od Linevičeve armade 300.000 mož kot stalna posadka v Vzhodni Aziji. Čim si zgradi Rusija novo, silno brodogve, izbruhne znova krvava vojna z Japonsko na Daljnem Vztoku.

Mirovna pogajanja.

V Portsmouthu se pridno izdeluje mirovna pogodba, ki bode dokončana, kakor poročajo listi, že v par dneh. Na Japonskem in Ruskem pa se pričakajo listi o tem, komu prinese ta mirovna pogodba več koristi. Tu in tam je mnogo nezadovoljstva, a vendar več ga je na Japonskem nego na Ruskem vsled sklepa miru, kakoršen je bil dogovorjen dne 29. avgusta t. l. v Portsmouthu. Dosedanje javno mnenje je, da imajo Japonci mnogo več vzroka jeziti se nad svojim pooblaščencom Kamuro, nego pa Rusi nad Wittejem. V koliko da je to javno mnenje opravičeno, o tem dokazala bode šele bodočnost in razmere, ki se bodo izcimile vsled tega miru na Skrajnem Vztoku. Mnogo je bilo in je še takih, ki menijo, da ima na tem, da je prišlo do miru, največ zaslug predsednik ameriških zedinjenih držav Roosevelt, posebno zaradi tega, ker je delal ali vsaj poskrbel za to, da je sploh prišlo do pogajanja in pa tudi zato, ker je tako spretno vsakokrat posegel vmes, ko so se imela pogajanja razbiti. A ni jih malo tudi onih, ki pripisujejo zaslugo za mir v prvi vrsti nekemu drugemu možu, nekemu možu, na katerega je svet že skoro pozabil in kateremu se je dogodila sčasoma velikanska krivica. In ta mož ni nikdo drugi, nego prejšnji vrhovni poveljnik ruskih čet na Skrajnem Vztoku, general Kuropatkin. Oni, ki najbrže so vsi pravici pripisujejo zaslugo za mir Kuropatkinu, pravijo in trdijo, da so se Japonci odrekli zahtevi po vojni odškodnini le zaradi tega, ker se nahaja ruska armada na Skrajnem Vztoku v takem položaju, da bi lahko prav uspešno pričela ofenzivo proti Japoncem ter popravila na kopnem vse izgube, katere so imeli dosedaj Rusi. Kuropatkin, pravijo ti ljudje, je oni mož, ki se je znal, čeravno razpolagajoč z malim številom vojaštva, v začetku in v teku vojne tako sukati s svojimi četami, da je pri mirovni pogajanji Witte popolnoma opravičeno trdil, da so Japonci prizadeli Rusom na bojnem polju sicer mnogo občutljivih udarcev, a premagali in porazili da jih niso nikoli. Da, Kuropatkin je oni mož, ki je s svojim spretnim umikanjem pridobil Rusiji toliko časa, da je mogla poslati na Skrajni Vztok v tem času toliko vojaštva, ki bi, ako bi prišlo še do kake odločilne bitke, najbrže popolnoma spreminilo položaj na bojišču.

**

Nezadovoljstvo na Japonskem je tako veliko, da se je bati revolucije. Kakor poročajo listi, je ponekod revolucija že izbruhnila.

**

Iz Londona javljajo od 1. t. m.: Vest o sklepu miru je bila v Tokiju znana še le včeraj opolnoči. Toliko časa so zadrževali brzojavke. Demonstracij ni bilo nikakih, niti zastav niso izvesili, kakor je navadno sicer tudi ob najmanjih povodih. Vest o sklepu miru je provzročila v prebivalstvu in v časni-karstvu veliko nevoljo. Širi se govorica, da ministerstvo odstopi. Vlada skliče izredno zasedanje državnega zbora začetkom oktobra. Brezdvomno vlada nevolja. Novinarstvo in občinstvo ne umejeta, zakaj da je vlada opustila zahtevo po vojni odškodnini. Masa ljudstva označuje mir kakor sramotno kapitulacijo. Mnogo listov je priobčilo vest pod naslovom: „Poniževalec mir“ ter so dotično vest obrobili s črnim robom. Le malo število razumnih ljudi govori z zadoščenjem o miru. Isti pokazujejo na dejstvo, da je Kamura storil, kar je mogel in da so cilji vojne zavarovani. Tako vedo ceniti tudi mržnjo cesarjevo do prelivanja krvi. Glasove teh razumnih ljudi so pa nadglasili nevoljni klici ljudstva.

**

Premirje je bilo sklenjeno v Portsmouthu v soboto. Poveljnika vojnih čet ruskih in japonskih, Linevič in Ojama, določila bodeta meje, katerih ne smejo

**

prestopiti ne Rusi ne Japonci. Vojne čete, ki se nahajajo že na potu in sicer ruske, smejo priti le do Harbina, japonske pa le do Mukdena. Kakor poročajo listi, ostane Linevič s svojimi četami na Skrajnem Vztoku.

Domače in razne novice.

Smrtna kosa. — Te dni je umrl v Inomostu bivši ravnatelj tukajšnjega ženskega učiteljskega in ki je živel sedaj v pokoji v Inomostu, namreč g. Franc Hafner, vitez Franc Jožefovega reda in odlikovan tudi z zlato kolajno za štidesetletno službovanje. Pokojnik je bil rojen v Sežani. Služboval je več let na tukajšnji gimnaziji kot profesor, kjer je poučeval zgodovino in zemljepisje. Imenovan je bil potem za gimnazijskega ravnatelja v Pazinu, in od tam prišel je za ravnatelja na tuk. žensko učiteljsko. Dočkal je 76. leto svoje dobe. Naj počiva v miru!

Imenovanje v sodni stroki. — Viši kancelski oficijal Ferdinand Perhavec je premeščen iz Gorice v Trst. Gruntovničar v Gorici Ivan Rožman je pa imenovan višim kancelskim oficijalom.

Za „Šolski Dom“ so plačali pred-sedništvu: Josip Iv. nič v Gorici na račun ustanovnine 100 K; dr. A. Gregorič 20 K; Anton Rijavec, dimnikar v Opatiji 3 K; „Slov. kat. delavsko društvo“ v Gorici 5 K; „Skalnica“, društvo slov. katol. delavk v Gorici 5 K.

Upravištvu je došlo: Teodor Hribar za „Šolski Dom“ 2 K in za „Mali Dom“ 2 K.

Srčna hvala!

Vojaške vesti. — Včeraj zjutraj zapustilo je vse vojaštvo Gorico ter se podalo proti Rihembergu in Komnu, kjer se vrše velike vojaške vaje.

Veliki vojaški koncert imeli smo v nedeljo v Gorici. Vršil se je od 7. in pol zvečer do 9. in pol na Travniku. Svirale so tri vojaške godbe. Najprvo je svirala jeden komad godba pešpolka št. 27. potem ona pešpolka št. 97, ki sta dodali vsaka k svojemu večjemu komadu še jeden krajši. Potem pa so svirale godbe pešpolkov št. 27., 47., 97. vse tri skupaj dva krasna in jako težavna komada tako lepo in tako precizno, da je občinstvo, katerega se je na Travniku kar trlo, burno ploskalo.

Nesreča. — V nedeljo šla je na Sv. Goro kmetica Katarina Gorjan z Vogerskega s svojima dvema otrokoma. Pri ti priliki ogledati si je hotela žel. most čez Sočo pri Solkanu. Ko je hotela stopiti nanj, prišlo ji je slabo, ter izgubivši zavest, padla je kakih 6 m navzdol. Nesrečna žena polomila si je rebra. Prenesli so jo v nevarnem stanju v tuk. bolnišnico. Katarina Gorjan je vdova, vsaj tako nam pripovedujejo, in njen pokojni soprog ponesrečil je tudi, ko je šel živini pokladat. Padel je baje pri ti priliki z lestvice in se ubil.

Padel je s kolesa v nedeljo pekovski pomočnik Ivan Jakop, ko se je vozil po Rabatišču, raznašaje na kolesu kruh po hišah. Pri padcu zadel je nesrečnež tako hudo ob tla, da je obležal nezavesten. Prenesli so ga v bližnjo lekarno gospoda Ljubiča, kamor so poklicali zdravnika, ki mu je dal prvo pomoč, potem so ga prepeljali v bolnišnico, kjer se nahaja v nevarnem stanju.

Objava. — S 16. septembrom t. l. prične svoje delovanje novo ustanovljena c. kr. pripravljalnica za učiteljskega v Tolminu. Namen pripravljalnice je, pripravljati dečke za vsprejem na c. kr. učiteljske. V pripravljalnici sprejema se dečke z dopolnjenim 14. letom, kateri so dovršili ljudsko ali kako drugo šolo. Učenci, kateri žele vstopiti v pripravljalnico, morajo prinesiti k vpisovanju, katero se bo vršilo 16. in 17. septembra od 9. do 12. ure popoldne, zadnje šolsko spričevalo, spričevalo o cepljenju kozic, zdravniško spričevalo o trdnem zdravju, krstni list.

Velika slavnost na Vipavskem. Blagoslovljenje nove zastave. — V Šturiji na Vipavskem se bo 10. septembra

t. l. blagoslovila zastava „Katoliko-izobraževalnega društva“. Popoldne ob 3. uri prihod in sprejem bratskih društev, nato blagoslov v župni cerkvi in veliki koncert na prostornem vrtu g. Ivana Štiblj. Nastopijo pevski zbori iz Šturij, Budanj, Vipave, Slapa in Kamenj ter tamburaši iz Čok, Št. Vida ter Kamenj. Samo oficijelni del sporeda obsega 25 točk. Potem prosta zabava in umetniški ognji. S to slovesnostjo je združen tudi 2. sestanek vipavske „Zveze“.

Grad Miramar je vsled tega zaprt občinstvu, ker pride tja za več tednov nadvojvodinja Marija Jožefa, soproga nadvojvode Otona s svojima sinovima Karolom Franc Jožefom in Maksimilijanom Evgenom.

Na učiteljsku v Kopru se bodo sprejemali gojenci in učenci počenši od dne 12. do vštete 15. t. m. Dne 16. septembra se prične na vadnici redni pouk, na učiteljsku pa sprejemni in ponavljalni izpiti. Po izvršitvi le-teh bode stoprv uvedila sv. maša.

Novo namestniško poslopje v Trstu. — Predsedništvo namestništva v Trstu se je že naselilo v novem poslopju. Ostali namestništevni uradi in oddelki store to v prihodnjih dneh.

Umirovljen je višji poštni kontrolor v Trstu g. Henrik Goglija.

Ravnatelj pošte v Pulju Frank gre v pokoj. Frank je bil zagrižen Lah, ki je vodil pogodbe med avstrijsko mornarico in puljskim magistratom, da pri volitvah vržeta Hrvate. Hrvati in Slovenci pričakujejo od poštnega ravnateljstva v Trstu, da pošlje v Pulj pravičnega ravnatelja, ki bo tudi sposoben hrvatskega ali slovenskega jezika. Frank se bo sedaj najbrže potegoval za županski stolec v Pulju. Govori se o nekih nerednostih, ki so bile vzrok Frankovega odhoda.

Hrvatje pri odkritju Prešernovega spomenika. — „Agramer Tagblatt“ poroča, da prirede Hrvatje poseben vlak iz Zagreba v Ljubljano ob priliki odkritja Prešernovega spomenika. Občinski svet zagrebški bo zastopal župan dr. Milan Amruš s tremi občinskimi svetniki. Slavnosti se udeležijo tudi zagrebški Srbi. Tudi z Reke bo vozil poseben vlak. Na Reki se je že prigrasilo 300 udeležencev.

Ubit morsk volk. — V Kvarnerskem zalivu so ribiči s sekirami pobili pet metrov dolgega morskega volka, ki je tehtal 10 kvintalov. Pošast se je bila zaplela v ribiške mreže. To je že tretji morsk volk, ki so ga v kratkem presledku ubili v kvarnerskem zalivu.

Šolske vesti. — Izpraznjeno je eno učiteljsko mesto na slovenski tri-razrednici v Velki, pošta Čmurek. Prošnje je vlagati na krajni šolski svet.

Odlikovanje za domžalske dogodke. — Iz Ljubljane poročajo: Za zaslug, ki si jih je pridobil kamniški okrajni glavar dr. Henrik pl. Chron povodom domžalskih dogodkov je dobil sedaj za služeno plačilo. Vse je pričakovalo, da dobi dr. Chron zaradi svojega izživajočega postopanja v domžalskih dogodkih vsaj ukor, toda posredovanjem kranjskega deželnega predsednika barona Heina je Nemec dr. Chron imenovan svetovalcem kranjske deželne vlade ter tako pomnožil število nemških svetovalcev na deželni vladi. —

Kričeče razmere na Kranjskem. — Neki gospod, ki je nedavno na domžalskem kolodvoru prijatelju zaklical „Živio!“ je bil obsojen na kamniškem okrajnem glavarstvu na 24-urni zapor, drugi, ki pa je klical: „Živio kranjske svinje, živio barabe!“ pa ni bil nič kaznovan.

Strašen požar. — V predmestju Drinopolja Kalafemen nastal je v nedeljo strašen požar, ki je uničil 1200 hiš. Med temi pogorela je tudi katoliška cerkev in več šolskih poslopij. Ob življenje prišlo je prav mnogo ljudi. Zgoreli so tudi nekateri ogerski židje, ki so se tam nahajali ter našli tam na ta način mesto dobička smrt. —

Nov načrt podmorskega čolna. — Glasom neke brzogavke iz New-Yorka je ameriški iznajditelj Lak ponudil nem-

ški vladi nov načrt podmorskega čolna. Lak se namerava naseliti v Nemčiji.

Kolera se v zapadni Prusiji čimdalje bolj širi. Avstrijsko ministerstvo notranjih zadev je izdalo vse potrebne sanitarne odredbe, da se kolera ne zanese v sosedne avstrijske pokrajine.

Veter raznesel dolarje. — Pred nekaj dnevi se je v neki najbolj živahni ulici v New Yorku nabralo silno ljudstva. Iz tramvaja je stopila postarna gospa in se napotila proti neki banki. Po nesreči ji pade iz rok precej velika torba, ki se odpre, iz nje pade na tla cel kup papirnatega denarja. Zapihal je veter in raznesel papirje po pet, deset in petdeset dolarjev na vse strani. Takoj se je našla množica „postrežljivih“, ki so pri-tekli gospej na pomoč. Kako so se žurili in hiteli, da bi drug drugega prekosili v pridnosti in pomoči do bližnjega! Kar ni šlo v roke, je šlo v žepe, nakar je zapihal veter — in nikjer ni bilo nikogar več. Stara gospa je pa kot ukovana stala izbuljenih oči, držeč odprto torbo v rokah in čakala, kdaj zopet po-piha veter in prinese „postrežljivce“ nazaj. Veter je sicer pihal, a postrež-ljivcev ni bilo od nikoder!

Narodno gospodarstvo.

Zakaj vino diši po žveplu, kaj je temu vzrok in kako se ta duh iz vina odpravi.

Dostikrat se nam v kletarstvu pri-peti, da vino diši po žveplu. Da spo-znamo vzrok tej napaki, moramo raz-ločevati med duhom po žveplenem dimu (žvepleni sokislini) in duhom po gnilih jajcih (žveplenem vodiku).

Če se je vino pretočilo v močno zažveplano posodo, to se pravi, če smo v sodu zažgali preveč žvepla in smo potem vanj vino napolnili, dobi vino duh po žveplenem dimu, to je po žvepleni sokislini. Ta duh ni prijeten ter daje vinu sirov, trd okus, in onega, ki je tako vino pil, boli glava, iz česar nevedčak sodi, da vino ni bilo naravno, pristno. Ker je pa žveplanje vina v mnogih slu-čajih, posebno pri obolenem ali nesto-novitnem vinu, edino sredstvo, da se ozdravi. moramo žveplati, seveda zmerno!

V navadnih slačajih zadostuje, da se zažge na vsak hektoliter (100 l) vina v sodu 1 do 2 g žvepla. Ker navadni žvepleni trak tehta približno 20 g, od tega pa gre na papir ali platno 1½ g, zadostuje eden žvepleni trak za zažve-planje 8—10 hl vina.

Rabi naj se vedno le čisto, arzenika prosto žveplo na papirnatih trakih, ker se platno pri zažiganju smodi in smrdi. Zadnje velja tudi o žveplu, ki je bilo potrošeno z različnimi rožami, od ka-terega porabe odsvetujem.

Vino, ki smo ga bili zažveplali, se ne priporoča takoj piti, ampak šele čez kakih 10—14 dni.

V tem času se bo izpremenila vsa žveplena sokislina v žvepleno kislino, in ta se spoji s kalijem, ki se nahaja v vinskem kamnu, tako da duh in okus po žveplu pri mirno žveplanem vinu v tem času popolnoma izgine.

Žveplo se rabi tudi za žveplanje prazne posode, kar je neobhodno po-trebno, če jo hočemo obvarovati plesnobe. V ta namen se vzame žvepla približno

dvakrat toliko, kolikor za žveplanje vina (torej eden trak za 4—5 hl) in se mora žveplanje posode na 2—3 mesece po-noviti. Preden se tak sod zopet rabi za vino, ga je treba dobro in večkrat oprati, da se iz njega spravi duh po žvepleni sokislini, ali pa iz nje nastali žvepleni kislini. Če smo posodo že leto dni ali še več časa žveplali, bo treba sod celo za-kuhati. —

Pri žveplanju posode velja, da mora biti popolnoma suha, preden se zažvepla. Kdor pa ima vino, ki že diši po žveplenem dimu (žvepleni sokislini), ta duh lahko odstrani s pretakanjem, še hi-treje pa s segrevanjem.

Pretaka se tako, da vino teče v tenkih curkih iz soda, torej da zelo pride z zrakom v dotiko. To dosežemo, če na pipo privežemo kak cedilnik (škropilnik) one oblike, kakor se rabi pri škropilnicah za zalivanje na vrtu.

Duh po gnilih jajcih ali po žve-plenem vodiku je za okus vina še bolj neprijeten kakor duh po žveplenem dimu in istotako povzroča glavobol. Ta duh nastane v vinu le takrat, če mošt ali vino, ki je imelo še nekaj sladkorja v sebi in se zaraditega praši, kipi v po-sodi, kjer se nahaja nekaj žvepla.

(Konec pride.)

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Ceylon . . .	K 294—	do 300—
„ Portorico . . .	260—	280—
„ Santos . . .	200—	230—
Slakdor . . .	80—	86—
Otrobi debele . . .	12:50	14:50
„ drobne . . .	12—	13:50
Petrolij v sodu . . .	42—	43—
„ zaboju . . .	13—	13:50

Moka ogerska:

št. 0 K 30—	št. 1 K 29—	št. 2 K 28—
„ 3 „ 27—	„ 4 „ 26:20	„ 5 „ 25:40
	št. 6 K 23:20.	

Z ali tričence

se sprejme na stanovanje in hrano. Več pove upravništvo „Gorice“.

Nekdo išče

primeren prostor za malo trgovino s primernim stanovanjem vred, naj-raje na deželi; pripravljen je tudi vzeti v najem malo trgovino z me-šanim blagom in pozneje bi je tudi morda vkupil od lastnika.

Naslov pove upravništvo „Go-rice“.

Zahvala.

Iskreno zahvalo izreka vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so skazali svoje sožalje ter se udeležili pogreba prerano umrlega, nepozabnega

Zdravkota.

Posebno se zahvaljuje preč. g. vikariju za njegov trud in tolažbo in šolski mla-dini, ki mu je v dokaz ljubezni darovala prekrasen venec.

V Kronbergu, 4. septembra 1905.

Žalujoča družina Vilhar.

„Krojaška zadruga“

Gospodska ulica

Postrežba strogo poštena!!

Priporoča svojo bogato zalogo
krojnega blaga za

poletni čas

Vzorci se pošiljajo na zahtevanje brezplačno.

Cene so stalne.

Loterijske številke.

2. septembra.

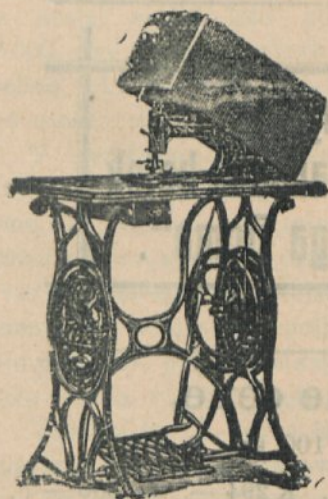
Trst 82 89 84 62 85
Line 78 49 65 27 76

Naznanilo.

Blizo prihodnjega kolodvora Sv. Lucija-Tolmin bohinjske železnice se je pred dvema leti sezidalo hišno poslopje v najlepši legi, obstoječe iz 2 kompletnih stanovanj z drugimi prostori in vrtom, katero se sedaj vse proda po nizki ceni. Prvi reflektanti (kupci) si lahko to poslopje proti naznanilu pri stavbenem podjetništvu bratov Redlich & Berger v Tolminu ogledajo in dobijo na željo tudi načrt in natančni popis.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne oboroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

na Kornju št. 11.

5 kron in še več se lahko zasluži.

Tvrdba za domače delo s pletalnimi stroji išče osebe obojege spola s pletanjem na naših strojih. Priprosto in hitro domače delo za celo leto. — Posebne izobrazbe ni treba. Oddaljenost ne škodi; delo da tvrdba.

Tvrdba za domače delo s pletalnimi stroji
Thomas H. Whittick & Com.

PRAGA

Petersko predmestje 7—443

Trst Via Campanile 13—433.

Čudovitost!

325 kosov za 2 gld. 10 kr.

Krasna ura z lepo verižico, točna, z 2-letnim jamstvom; izborna laterna Magica s 25 krasnimi slikami, zelo zabavna; 1 elegantna zaponka najnovejši facon, 1 lepa kravatna igla s simili-brilantom, 1 prekrasni koljer iz orijental-skih biserov, najmodernejši nakit za dame s pat. zaklepom, 1 krasna usnjata denarnica, 1 eleganten ustnik za smodke z janterjem, 1 garnitura najfinejših Döble zlatih gumbov s pat. zaklepom za srajce in zapestnike, 1 žepni nož iz niklja, krasno toaletno ogledalo, belg. steklo v zaklopnici, 20 reči za pisalne potreščine in 200 kosov raznih reči za domačo rabo. 325 kosov z uro, katera je sama toliko vredna, se dobi proti poštnemu povzetju za 2 gld. 10 kr. od zaloge **S. Kohane, Krakovo št. 16.** Za nepristojeno se denar vrne. Veliko pohvalnih pisem.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Jak. Suligoj
urav. c. hr. drž. železnice
Gospodarska ulica št. 25

Priporoča svojo zalogo raznovrstnih žepnih in stenskih nihajnih urn na zvon z donečim glasom za gostilne, kavarne, dvorane itd. po jako nizkih cenah. Vsako popravo izvrši hitro, dobro in po ceni. Za vsako uro 1-letna garancija. Cenike razpošilja brezplačno.

Nadalje priporoča šivalne stroje najboljše vrste po tvorniških cenah, a ne kakor posredovalci.

J. Črnko,

župnik v Vuhredu
na Štajerskem, pri-
čuje, da je uporabljal
z najboljšim uspehom

železnato vino

G. Piccolija, dvornega založnika Nj. Svetosti in lekarja v Ljubljani.

Pollitrska stekl. velja 2 K in se vnanja naročila z obratno pošto izvršujejo.

Samo enkrat

poskusi

naj vsakdo kupiti svoje potreščine pri tvrdbi

J. Zornik, Gorica, Gosposka ulica 7,

in nikdar več ne bode iskal drugod boljšega, lepšega in kakovosti primerno cenega blaga, kakor se tu dobi.

Došle so uže zadnje novosti modnega blaga za

pomladansko in poletno sezono v nedosegljivi izberi

kakor: krasni okraski za obleke najnovejše mode, čipke, ovratniki iz čipk, bordure, svile, pasovi itd. Raznovrstno belo in laeger-perilo, rokavice usnjate in cvrtnate, nogavice, krasne ovratnice, hlačniki, žepne rute, solnčniki, dožniki, modercji, predpasniki, domači čevlji itd. Zaloga je preskrbljena z vsemi potreščinami za g. šivilje in krojače, kakor, igle, cvrtn, svile, fudre, gumbe, trakove itd. Raznovrstno blago za vezenje itd.

Ferratin in

Ferratose

(tekoči Ferratin)

najboljše krepcilo

in bledeci,

malo krvnosti

od zdravnikov najop-

leje priporočeno. Fer-

ratin je v zvezi z be-

jakom, sestavljen že-

lezat hranilni preparat.

Posebne tek in

sbošnje prebavo.

Nekavadi vspehi.

Dobi se v lekarnah

C. F. Boehringer

und Söhne

Mannheim - Waldhof.

Čast mi je, slavnemu občinstvu najuljudneje naznaniti, da sem si osvojil dobro znani in na novo renovirani hotel pri

„Zlatem jelenu“

(Al Cervo d' Oro)

združen s pivarno in restavracijo pri „Ledenici“,

v Gorici, Ozka ulica hiš. št. 7, 9, 11.

Ker je to podjetje že od nekdaj na najboljšem glasu, trdil se bom tudi jaz vsem željam č. obiskovalcev mojega hotela in restavracije kar najboljše postreči. Hotel stoji sredi mesta in je za cenjene gg. potnike najbolj pripraven. Vse sobe so z novim pohištvom okusno opremljene. Cene zmerne. Omnibus k vsakemu vlaku. Kuhinja je v najboljših rokah.

Na blagohoten obisk vabi najuljudneje

Al. Rasberger, hotelir.

Otvoritev nove mirodilnice

(drogerije)

na trgu Korenj hiš. št. 11.

Za mnogobrojen obisk se toplo priporoča

And. Vecchiet, lastnik.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:

na menico po 5 $\frac{1}{2}$ %, na vknjižbo pa po 5%

z 1 $\frac{1}{8}$ % upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge ostane nespremenjena.

FRANC PODBERŠIČ

avtorizovan kamnoseški mojster,

Gorica, Tržaška cesta 17,

priporoča slavnemu občinstvu za bližajoči se praznik vseh vernih duš dan svojo bogato zalogo

nagrobnih spomenikov

bodisi priprostih ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više. V zalogi ima tudi razne kamenite plošče, žlebe, umivalnike za kuhinje, itd. itd.

Sprejema in izdeluje vsakovrstna v kamnoseško stroko spadajoča dela po prav zmernih cenah.

